

Gustav Vasas fotspor

Arild, og inn mot Evertsberg var vi samlet. Kolbjørn hadde øket ledelsen til 35 min. Gutten hadde tydeligvis alvorlige hensikter.

Dagens overaskelse

Ved Evertsberg tok vi en liten pausen, spiste litt og tøyde ut.

45 km merkes i beina, men nå var vi i alle fall halvveis.

Ut fra Evertsberg gikk det ganske lett. Her er det mye nedover, men på myrene

hånd. "Støtte-apparatet" fikk nå problemer, da deltakerne etter hvert var sprett over halve Dalarna.

Ut fra Oxberg hadde Kolbjørn nå en ledelse på ca 40 min, men jeg hadde ikke helt gitt opp håpet. Mye kunne hende på 30 km, særlig med 60 i beina.

Klokka var nærmere 15.00 da jeg løp inn på kontrollen i Høkkberg. Men her var det ingen kjente å se. Etter noen sekunders rådvill leting, var det bare å konstatere at matstasjonen rett og slett var borte. Med tom drikkeflaske løp jeg ilt videre. Håpet å finn vann i en bekk i nærheten, men nei-da. Skogen rundt Høkkberg lignet mest en ørken.

Humøret tilbake

Etter 5 nye km ved Låde kom redningen. Her dukket endelig kjentfolk opp med nye forfriskninger. Meldingen om at det ikke var mulig å finne innkjøringen til Høkkberg, møtte ingen videre forståelse.

Med drikke kom også humøret tilbake. Det var jo bare 15 km til Mora. Per og John Arild lå ca 30 min bak. Disse skulle jeg i alle fall holde bak meg. Jeg passerte Eldris ca kl 16.15, og la ut på de siste 9 km. Dette skulle gå enkelt, trodde jeg. Nå hadde beine imidlertid fått mere enn nok. Både lårmuskelatur og knær skrek stopp. Værst var det i utforsbakker, og de er det faktisk en del av inn mot Mora. Måtte gå en del innimellom, men til mål skulle jeg, om jeg så skulle krabbe.

På de siste km møtte jeg en del "normal" mosjonister. Gad vite hva de tenkte ved synet av en halvdød haltende "norrman" med startnr. 3490 fra vinterens Vasalopp.

Kl 17.30 steg jeg inn på Vasagatan, og langt der borte kunne jeg skimte skiltet med den etterlengtede tekst: "I fäders spår för framtids segrar".

Her stod et fulltallig publikum og viftet med flagg og skrek. Blant publikum fantes også John Arild. Han hadde brutt ved Låde pga kneproblemer.

Kolbjørn, som hadde vært i mål i over 1 time var også på plass.

Nå var det bare å vente på Per. Rapportert fortalt at han nettopp hadde forlatt Eldris, og at han i alle fall gå. De pårørende virket noe bekymret, men det viste seg å være ubegrunnet. Per fullførte i fin stil. Han hadde faktisk krefter til en liten spurt inn Vasagatan.

Så endelig Per, målet er nådd.

Etter dusj og badstu på Mora Hotell, var det klart for bankett med premieutdeling. Dette var virkelig noe å feire. Da ble det verre med dansen. Av naturlige årsaker var vi ikke spesielt aktive her.

Her kommer fullstendig resultatliste:

Nr 1 Kolbjørn Haakonsen 9.32.28
Nr 2 Bjørn Holter 10.36.53
Nr 3 Per Brodal 11.38.49
John Arild Holter 75 km
Arild Strand 35 km

Alle tider er nøyaktig tatt av vår autoriserte tidtaker Sven-Erik Kristiansen.

Så kom igjen, det går fint å løpe i Gustav Vasa fotspor.

Det er lagt ned et stort arbeid for å gjøre Vasaloppsleden farbar sommertid. Her ligger det meste til rette for et klassisk mosjonsløp i "Ultra-klassen", dersom vi også i framtiden må slite med snøfattige vintre.

Med hilsen

Bjørn Holter, start nr 3490 + de andre som også var med på turen.

Uten hjelp fra "Støtteapparatet" hadde ikke "ekspedisjonen" latt seg gjennomføre.

Kamp om 2 plass ved Evertsberg... John Arild, Per og Bjørn

mot vegundergangen før Bjørnarvet slapp John Arild. Han hadde vondt i knærne, og sa han skulle ta det litt roligere.

På vegen igjennom Bjørnarvet kom dagens overaskelse. Her hadde de innfødte satt opp drikkestasjon og sekundæringspost. Herlig.

I de beryktede "Lundbäck-bakkene" måtte også Per slå av på tempo.

Jag bestemte meg for å forsøke å holde

farta oppe så lenge som mulig. Det var jo bare ca 35 km til mål.

I Oxberg var det ny matstasjon. Jag var fortsatt ganske fin i beina, men varmen begynte å bli ganske plagsom. Det var ikke noe å se til Per eller John Arild, så jeg fortsatte videre på egen

Bare 15 km til mål.